

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma:	Kfv.VI.37.019/2024/5.
A tanács tagjai:	Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke Dr. Horváth Tamás előadó bíró Dr. Kurucz Krisztina bíró Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró Dr. Rák-Fekete Edina bíró
A felperes:	Név1 (cím1)
A felperes képviselője:	Dr. Deák Dóra egyéni ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Baranya Vármegyei Kormányhivatal (cím3)
Az alperes képviselője:	Dr. Káleczi Marianna kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	földforgalmi ügyben indult közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	felperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Pécsi Törvényszék 2023. november 10. napján kelt 2.K.700.999/2023/9. számú ítélete	

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Törvényszék 2.K.700.999/2023/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét maga viseli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az esedékesség napjáig 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételei számlára. A fizetendő illeték ezen ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A 2023. február 28-án kelt szerződésben a perben nem álló Név2 eladta a felperesnek a Hely1, szám1 helyrajzi számú, szántó művelési ágú ingatlant 2.800.000 Ft vételárért. A 7. pont rögzítette, hogy a felperes a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Fftv.) 18. §-ában foglaltak alapján nem jogosult elővásárlásra, és elővásárlási jogcíme egyéb törvény, illetve szerződés alapján sem áll fenn.

[2] A szerződésre a perben nem álló Név3 tett elfogadó nyilatkozatot, amelyben elővásárlási jogcímként hivatkozott az Fftv. 18. § (1) bekezdés e) pontjára, illetve (4) bekezdés a) pontjára. Jognyilatkozatához – egyeben mellett – csatolta a személyazonosító igazolványát, a lakcímet igazoló hatósági igazolványát, illetve a Hely2i Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzőjének 2023. május 12-én kelt B/2329-4/2023. számú hatósági bizonyítványát, amely a helyben lakás tényére vonatkozott. A hatósági bizonyítvány rögzítette, hogy a kiállítás napján Név3 az Fftv. 5. § 9. pontja alapján Hely2 település tekintetében helyben lakónak minősül; a Hely2, cím4 szám alatti lakóhelyen életvitelszerűen tartózkodott 1981. június 26-tól 2021. március 30-ig, majd a Hely2, cím5 szám alatti lakóhelyen tartózkodik életvitelszerűen 2021. március 31. napjától.

[3] A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara (a továbbiakban: Kamara) a 2023. június 13-án kelt BA01-13975-5/2023. számú állásfoglalásával mind a felperes, mind pedig az elfogadó jognyilatkozatot benyújtó tulajdonszerzését támogatta.

[4] Az alperes a 2023. július 24-én kelt 573.610-6/2023. számú határozatával az adásvételi szerződést az eladó, illetve az elfogadó jognyilatkozatot benyújtó között hagyta

jóvá. Az indokolás kiemelte, hogy mind a felperest, mind pedig a rájelentkezőt támogatta a Kamara. Az alperes az országos személyiadat- és lakcímnnyilvántartó rendszerből történt adatlekérdezés útján megállapította, hogy az elfogadó jognyilatkozatot benyújtó életvitelszerűen több mint három éve Hely2ban lakik, azaz azon a településen, amelynek közigazgatási határa az adásvétel tárgyát képező föld fekvése szerinti település (Hely1) közigazgatási határától közúton, vagy közforgalom előtt el nem zárt magánúton kevesebb, mint 20 km távolságra van. Az elővásárlásra jogosultak rangsorában így megelőzi a felperest, ezért közte, illetve a szerződéses eladó között kellett jóváhagyni a szerződést.

[5] Az alperes a határozatában annak ellenére nem hivatkozott a jegyzői hatósági bizonyítványra, hogy azt az elfogadó jognyilatkozatot tevő személy a jognyilatkozat mellékleteként csatolta a többi szükséges okirat között.

A kereseti kérelem és a védírat

[6] Az alperessel szemben a határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, kérelme a határozat megsemmisítésére, az alperes új eljárásra kötelezésére irányult.

[7] A felperes álláspontja szerint az alperes megsértette az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdését. Indokolásában meg sem említette, hogy az elfogadó jognyilatkozatot tevő hatósági bizonyítvánnyal, vagy bármely más, a jogszabályok szerint alkalmas okirattal igazolta a helyben lakás tényét. Erre figyelemmel az indokolás nem felel meg e jogszabályi rendelkezésnek, mellőzi ugyanis egy kulcsfontosságú bizonyíték megjelölését. Ezzel összefüggésben utalt a kereset a Kúria Kfv.IV.39.177/2022/14. számú, a Kfv.VII.37.006/2023/3. számú és Kfv.I.37.111/2023/11. számú precendensképes határozatára.

[8] Az alperes védíratában kérte a bíróságot, hogy a keresetet utasítsa el, hivatkozva arra, hogy a jegyzői hatósági bizonyítványt az egyéb dokumentumok mellett az elfogadó nyilatkozatot tevő az eljárás során csatolta. Idézte továbbá az Fftv. 21. § (5) bekezdésének 2023. január 1. napjától hatályos normaszövegét, illetve az ahhoz fűzött miniszteri indokolást. Utalt az Fftv.-vel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) 29. § (1) bekezdés g) pontjára, illetve annak kapcsán a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Sznytv.) 11. § (1) bekezdés a–h) és k) pontjában írtakra.

A jogerős ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[10] Megítélése szerint az alperes az időközben történt jogszabályi változás okán jogszerűen kérte le a közhiteles nyilvántartásból az elfogadó jognyilatkozatot tevő személy adatait, mivel változott az Fftv. 21. § (5) bekezdése, mégpedig 2023. január 1-től. Helyesen utalt továbbá az alperes arra is, hogy a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának 5/2022. számú Jogegységi határozata (a továbbiakban: 5/2022. Jogegységi határozat) még egy korábbi

jogszabályi környezetben született, az azt követő módosítás után az alperesnek már elégségesen volt lehetősége az említettek szerint az adatok lekérdezésére.

[11] Megállapította a bíróság, hogy az elfogadó nyilatkozatot tevő a jognyilatkozatához az egyéb okiratok mellett csatolta a lakcímkártyáját, illetve azt a jegyzői hatósági bizonyítványt, amelyet említ az 5/2022. Jogegységi határozat. Tény ugyanakkor az is, hogy ezt a körülményt az alperes a határozatában nem rögzítette, az csupán az országos nyilvántartásból történt lekérdezést tartalmazta.

[12] Az ítélet indokolása szerint a régi jogszabályi környezet figyelembevételével sem minősíthető jogsértőnek az alperesi határozat, miután a szükséges bizonyítványt az elfogadó nyilatkozatot tevő becsatolta. Az új jogszabályi környezet alapján szintén nem történt jogszabálysértés, mert az alperesnek lehetősége volt csak a nyilvántartásból történő lekérdezésre.

[13] Mindennek tükrében a korábbi törvényi normaszöveg figyelembe vételével valóban hiányos az alperesi határozat, az ugyanis nem tartalmazta, hogy a jegyzői hatósági bizonyítvány becsatolására sor került. Ez a hiátus nem jelentheti azonban a kereseti kérelemben foglaltaknak megfelelően a határozat megsemmisítését, mivel az alkalmazandó új jogszabályi környezet alapján az alperesi határozat jogszerű.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte az ítélet megváltoztatását a közigazgatási határozat megsemmisítésével és az alperes új eljárásra kötelezésével.

[15] Álláspontja szerint nem történt olyan jogszabályváltozás, melynek következtében az 5/2022. Jogegységi határozat jelen ügyben ne volna alkalmazandó. Tekintettel arra, hogy sem a közhiteles személyiadat- és lakcímnnyilvántartás, sem más közhiteles nyilvántartás jelenleg nem tartalmazza a polgár életvitelszerű lakáshasználati helyét, így az Fftv. szerinti hatósági jóváhagyási eljárás esetében továbbra sem elegendő a nyilvántartásból történő hatóság általi adatlekérdezés, és alkalmazandó az 5/2022. Jogegységi határozat. A felperes szerint a lakcím-nyilvántartás továbbra sem ad eligazítást a helyben lakás életvitelszerűségéről.

[16] A határozat indokolása eszerint azért sem felel meg a hivatkozott jogszabályi rendelkezéseknek, mert nem tesz említést egy kulcsfontosságú bizonyíték, a hatósági bizonyítvány benyújtásáról, illetőleg annak az alperes általi mellőzéséről és a mellőzés esetleges okairól. Az alperes csak a védiratban adta elő mindazt, aminek a keresettel támadott határozat indokolásában szerepelnie kellett volna. A Kúria BH 2022.10.277 számon közzétett Kfv.IV.39.177/2022/14. számú precedensképes határozatára hivatkozással állította, hogy a hatóság döntéséből az ügyfélnek teljes képet kell kapnia. A felperes utalt Kfv.VII.37.006/2023/3. számú, valamint a Kúria földforgalmi ügyben született Kfv.I.37.111/2023/11. ítéletére is, mely utóbbi szerint az indokolás e hiányossága a határozat megsemmisítését eredményezi.

[17] A felperes szerint az elsőfokú bíróságnak a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (3) bekezdése alapján hivatalból kellett volna figyelembe vennie, hogy a keresettel támadott alperesi határozat olyan lényeges alaki hiányosságban szenved, ami miatt azt nem létezőnek kell tekinteni.

[18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kifejtette, hogy az ítélet megalapozott. Az 5/2022. Jogegységi határozat [10] pontja rögzíti, hogy az Fftv. a 2021. december 24. napját megelőzően indult ügyekben alkalmazandó. Jelen ügyben az adásvételi szerződés kelte azonban 2023. február 28. napja. A hatósági jóváhagyási eljárásban a hatályos törvényi rendelkezés értelmében jogszerűen kérdezték le a közhiteles nyilvántartásból az elővásárlási jogosultságot tevő személy adatait.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[20] A Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdés, valamint 100. § (2) bekezdés *b)* pont alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogsértések körében vizsgálhatja felül.

[21] Az Fftv. a 18. § (1) bekezdés *e)* pontja szerint föld eladása esetén elővásárlási jog illeti meg az olyan földművest, akinek az életvitelszerű lakáshasználata helye vagy a mezőgazdasági üzemközpontja legalább 3 éve olyan településen van, amelynek közigazgatási határa az adás-vétel tárgyát képező föld fekvése szerinti település közigazgatási határától közúton vagy közforgalom elől el nem zárt magánúton legfeljebb 20 km távolságra van.

[22] Az Fftv. 2022. december 31-ig hatályos 21. § (5) bekezdése szerint az elfogadó jognyilatkozatot legalább teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni. Meg kell jelölni benne az elővásárlási jogosultság jogalapját, továbbá ha az elővásárlási jog törvényen alapul, akkor az elfogadó jognyilatkozatban azt is meg kell jelölni, hogy az elővásárlásra jogosult mely törvényen és az ott meghatározott sorrend melyik ranghelyén gyakorolja az elővásárlási jogát. Az elfogadó jognyilatkozatnak tartalmaznia kell a 13–15. §-ban foglalt jogosultsági feltételként előírt nyilatkozatokat. Az elfogadó jognyilatkozathoz csatolni kell az elővásárlási jogosultságot bizonyító okiratokat is, kivéve azt, amelyet közhiteles nyilvántartás tartalmaz. Jelen esetben az életvitelszerű lakáshasználata helyének alátámasztására szolgáló bizonyító okirat csatolásának szükségessége a perben vitatott jogkérdés.

[23] Az Fftv. 2023. január 1-től hatályos 21. § (5) bekezdése alapján az elfogadó jognyilatkozatot legalább teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni. Az elfogadó jognyilatkozatban meg kell jelölni az elővásárlási jogosultság jogalapját, továbbá ha az elővásárlási jog törvényen alapul, akkor az elfogadó jognyilatkozatban azt is meg kell jelölni, hogy az elővásárlásra jogosult mely törvényen és az ott meghatározott sorrend melyik ranghelyén gyakorolja az elővásárlási jogát. Az elfogadó jognyilatkozatnak tartalmaznia kell a 13–14. §-ban és a 15. §-ban foglalt jogosultsági feltételként előírt nyilatkozatokat, valamint az elővásárlásra jogosult által megjelölt elővásárlási jogosultsághoz kapcsolódóan törvény által előírt kötelezettségvállalásokat és nyilatkozatokat. Az elfogadó jognyilatkozathoz csatolni kell az elővásárlási jogosultságot bizonyító okiratokat is, az új szabályozás szerint kivéve hatósági jóváhagyáshoz kötött ügylet esetén azt, amelyet közhiteles nyilvántartás tartalmaz. A törvényhelyhez fűzött indokolás szerint az elővásárlásra jogosultságot bizonyító okiratok közül nem kérhető annak csatolása, amelyet a közhiteles nyilvántartás tartalmaz.

[24] Az Fftv. 21. § (9) bekezdése értelmében a (3)–(7) bekezdésben foglaltak megsértése esetén az elővásárlási jognyilatkozatot olyannak kell tekinteni, mintha az elővásárlási jogát az arra jogosult nem gyakorolta volna.

[25] A Fétv. 29. § (1) bekezdés g) pontja szerint a jogügylet hatósági jóváhagyása iránti eljárásban, az e feladatkörébe tartozó ügy elbírálása, ellenőrzése érdekében a mezőgazdasági igazgatási szerv részére a személyek azonosítására a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból az Sznytv. 11. § (1) bekezdés a)–h) és k) pontjában foglalt adatokat díjmentesen kell szolgáltatni, függetlenül az egyes nyilvántartásokra vonatkozó adatszolgáltatási formáktól, módoktól. Az Sznytv. 11. § (1) bekezdése alapján a nyilvántartás tartalmazza a polgár lakcímét.

[26] 2023. január 01-i hatállyal megváltozott a helyben lakó Fftv. szerinti definíciója is. A Földforgalmi tv. 5. § 9. pont a) alpontja szerint e törvény alkalmazásában helyben lakó: az a természetes személy, akinek az életvitelszerű lakáshasználatának helye legalább 3 éve azon a településen van, amelynek közigazgatási területén az adásvételi, a csere- vagy a haszonbérleti szerződés tárgyát képező föld fekszik.

[27] Jogszabályváltozással érintett emellett az Sznytv. is. Az Sznytv. 2022. január 01. napjától hatályos 5. § (2) bekezdése szerint a polgár lakóhelye: annak a lakásnak vagy szállásnak (a továbbiakban együtt: lakás) a címe, amely a polgár állammal, továbbá a természetes és jogi személyekkel, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekkel való hivatalos kapcsolattartása, valamint lakóhelyhez kötött jogai és kötelezettségei megalapozásául szolgál.

[28] Az Sznytv. új 26/A. §. (1) bekezdése szerint jogszabály valamely jogosultság adott hellyel összefüggő gyakorlása, szolgáltatás igénybevétele, kötelezettség teljesíthetősége vagy más joghatás feltételeként előírhatja a tartózkodási hely bejelentését, vagy az életvitelszerű otthagadás tényének egyéb módon való igazolását. E szakasz (2) bekezdése ugyanakkor kimondja, ha jogszabály valamely jogosultság vagy kötelezettség tekintetében eltérően nem rendelkezik, ellenkező bizonyításig a polgár életvitelszerű lakáshasználata helyének a bejelentett lakóhelyét kell tekinteni, ha tartózkodási hely bejelentésére nem került sor.

[29] Az Ákr. 81. § (1) bekezdés értelmében a döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével. Ezt követően a rendelkező részt a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevételevel kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárési költséggel. Továbbá tartalmazza az indokolást, a teljes eljárásra történő áttérés esetén az áttérés okára, a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira kiterjedően, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is figyelemmel.

[30] Az ügyben a Kúria mindenekelőtt a felperes eljárási szabálysértésre vonatkozó hivatkozásait vizsgálta, miszerint az alperesi határozat hiányos, mert nem szerepelteti a hatóság által feltárt tények között a felperes által becsatolt, az életvitelszerű helyben lakást igazoló, a jegyző által kiállított hatósági bizonyítványt.

[31] Az ügyben nem volt vitatott, hogy az alperes határozata nem tartalmazta azt a tényt, miszerint az elfogadó jognyilatkozatot tevő a jegyzői hatósági bizonyítványt az alperes részére megküldte.

[32] A Kúria megállapította, hogy a tényállás ezen elemének mellőzése súlyos eljárási hiba, hiszen az Fftv. 18. § (1) bekezdés e) pontjának az ügyben való alkalmazása szempontjából meghatározó kérdést igazol ezen bizonyíték.

[33] E jogszabálysértés folytán azonban a Kp. 92. § (2) bekezdés b) pontja alapján a közigazgatási határozat megsemmisítésére azért nem kerülhetett sor, mert a jogsérelem a perben orvosolható volt. A felperes felülvizsgálati kérelmében maga írta, hogy az alperesi a

védíratból tudomást szerzett arról, hogy az elfogadó jognyilatkozatot tevő a jegyzői hatósági bizonyítványt az alperes részére megküldte. Ezen okirat léte egyértelművé teszi, hogy a felperesnek nincs, és esetleges új eljárás esetén sem lenne jobb helye az elővásárlási rangsorban. A perben tehát beigazolódott, hogy őt – az eljárási hiba ellenére – anyagi jogsérelem nem érte.

[34] A Kúria mindebből a következő következtetéseket vonja le. Egyrészt, a felülvizsgálati kérelemnek megfelelő módon az elsőfokú bíróság határozatának megváltoztatása és a közigazgatási határozat megsemmisítése a Kp. 120. § (1) bekezdése szerint azért nem indokolt, mert a jogszabálysértés nem az ügy érdemére kiható.

[35] Másrészt, az ügyben alkalmazandó jog további részleteinek vizsgálata szükségtelen, hiszen az anyagi jogi helyzet az eljárásban tisztázást nyert oly módon, hogy az érdemben mind a korábbi, mind a hatályos szabályozást kielégíti. Anyagi jogi sérelmére egyébként a felperes sem utalt.

[36] Az általa hivatkozott Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja alapján a közigazgatási cselekmény semmisségi vagy érvénytelenségi oka ugyanezért nem állapítható meg. Eszerint ugyanis a bíróság hivatalból veszi figyelembe a vitatott közigazgatási cselekmény semmisségi vagy törvényben meghatározott más érvénytelenségi okát, illetve az olyan lényeges alaki hiányosságot, amely miatt a közigazgatási cselekményt nem létezőnek kell tekinteni. A felperes konkrét jogszabályhely megjelölésével ilyenre nem hivatkozott, ilyen okot a Kúria sem tárt fel.

[37] A felperes által felhívott precedensértékű döntések alkalmazhatóságával kapcsolatban az eddig kifejtettek tükrében a Kúria megállapította, hogy a jelen ügy lényegét illetően nem relevánsak. Részben a helyben lakó fogalmának értelmezésére vonatkoznak, ami ebben az esetben tisztázott, hiszen az elővásárlási jogát gyakorló egyértelműen ilyennek minősül, és erre nézve hatósági bizonyítvánnyal is rendelkezik. Az eljárási jog sérelmét illetően pedig jelen esetben az a lényeges körülmény egyértelmű, hogy a jogsértés anyagi jogot nem érintett, ezáltal az ügy érdemének megítélésére, vagyis a rangsoron alapuló elővásárlási sorrend megállapítására, nem hatott ki.

[38] Az elsőfokú ítélet összességében tehát nem tekinthető jogszabálysértőnek. Az alperes eljárási jogot sértett ugyan, de ezzel a felperest érdemben joghátrány nem érte, illetőleg a keletkezett sérelem a perben orvoslást nyert. Megállapítható volt továbbá az is, hogy az alperes a bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékok értékelését elvégezte.

[39] Mindezek alapján a Kúria szerint a keresetet elutasító ítélet jogszerű, a benne foglalt megállapítások a kifejtett okfejtésnek megfelelően nem sértik a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat oly módon, hogy abból az ítélet megváltoztatása következne.

[40] A jogerős ítéletet ezért a Kúria a Kp. 121. § (2) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[41] *A közigazgatási határozat megsemmisítésére nem kerülhet sor; ha a megelőző eljárás lényeges szabályainak megszegésével okozott jogsérelem a perben orvosolható.*

Záró rész

[42] A Kúria ítéletével az alperes ugyan pernyertes lett, de ettől függetlenül tény az, hogy fontos tényállási elemet nem szerepeltetett a határozatban, ami súlyosan sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdését. Erre figyelemmel a Kúria a felperest nem kötelezte az alperesi felülvizsgálati perköltség megfizetésére, azt az alperes maga köteles viselni.

[43] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) szerint a tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján le nem rótt, az Itv. 50. § (1) bekezdésében foglalt mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontjában előírt módon számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték a pervesztesnek minősülő felperest terheli, a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 101. § (1) bekezdése, 102. § (1) és (6) bekezdése alapján. A felperesnek az illetéket az állami adó- és vámhatóság által közzétett 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlára kell megfizetnie.

[44] A Kúria a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés e) pontja alapján tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint az adóazonosító számot közleményként fel kell tüntetni.

[45] A Kúria a fizetendő illeték esedékességének időpontját az Itv. 78.§ (4) bekezdése alapján határozta meg.

[46] Az ítélet elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[47] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdésének megfelelően, a felek ilyen irányú kérelme, illetve más külön ok hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2024. február 15.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Horváth Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.
bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő